

Uchwała Nr XVII/129/2020
Rady Gminy Belsk Duży
z dnia 14 kwietnia 2020 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Kierownika Samodzielnego Publicznego
Zakładu Opieki Zdrowotnej „BELMED” w Belsku Dużym**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym z dnia 8 marca 1990 r. (Dz. U. z 2019 r., poz. 506 ze zm.) w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256), po zapoznaniu się z ustaleniami Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, Rada Gminy Belsk Duży uchwala, co następuje:

§1

Uznaje się za bezzasadną skargę pana ██████████ na działalność Kierownika Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej „BELMED” w Belsku Dużym w zakresie zarządzania mieniem ośrodka zdrowia.

§2

Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Gminy Belsk Duży do powiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi, poprzez przesłanie odpisu niniejszej uchwały.

§3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie:

W dniu 19 lutego 2020 roku do Urzędu Gminy wpłynęła następująca skarga pana ██████████ na Kierownika Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej „BELMED” w przedmiocie zarządzania mieniem ośrodka.

Skarga została przekazana Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy Belsk Duży celem dokonania weryfikacji jej ewentualnej zasadności i przedstawienia stanowiska Radzie. Komisja po zapoznaniu się z treścią skargi, wyjaśnieniami Kierownika zarekomendowała uznanie skargi za bezzasadną.

Skarżący w złożonym piśmie zarzuca kierownikowi ośrodka „*jawne łamanie prawa i prowokowanie do sytuacji niebezpiecznych*” na podstawie relacji zdarzenia, którego bezpośrednim uczestnikiem była żona skarżącego. Zdarzenie dotyczyło prac wykonywanych na zewnątrz budynku przy puszcze telekomunikacyjnej, która znajduje się w sąsiedztwie lokalu wynajmowanego przez skarżącego. W związku z tym, konieczne było wejście pracowników operatora telekomunikacyjnego na taras przylegający do lokalu mieszkalnego skarżącego. W czasie, kiedy pracownicy operatora przebywali na tarasie doszło do przewrócenia drabiny. Skarżący twierdzi, iż było to celowe działanie kierownika wymierzone w przebywającą na tarasie małżonkę. Komisja nie podziela spostrzeżeń skarżącego, ponieważ kierownik ośrodka zdrowia nie odpowiada za pracowników operatora telekomunikacyjnego. Nieprzestrzeganie zasad BHP przez pracowników operatora, skarżący winien zgłosić do tegoż właśnie operatora, zamiast do rady gminy.

Ponadto, skarżący nie jest właścicielem lokalu mieszkalnego, a najemcą. Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 7 marca 2008 sygn. III CZP 10/08 balkon stanowi część wspólną jeśli: *„elementy architektonicznej konstrukcji balkonu trwale połączone z bryłą budynku, i na ogół usytuowane na zewnątrz w stosunku do przestrzeni wykorzystywanej do wyłącznego zaspokajania potrzeb mieszkaniowych przez osoby zamieszkałe w lokalu, uznać należy za takie części budynku, które nie służą wyłącznie do użytku właściciela lokalu, a w konsekwencji - z mocy art. 3 ust. 2 ustawy - powinny być kwalifikowane jako stanowiące nieruchomość wspólną.”*. Zgodnie z przyjętą logiką taras znajdujący się przy balkonie lokali na I piętrze jest częścią wspólną budynku. Wobec tego, zgodnie art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 roku o własności lokali, *„właściciel jest obowiązany zezwolić na wstęp do lokalu, ilekroć jest to niezbędne do przeprowadzenia konserwacji, remontu albo usunięcia awarii w nieruchomości wspólnej, a także w celu wyposażenia budynku, jego części lub innych lokali w dodatkowe instalacje.”* Wobec takiego stanu prawnego wynikającego z ustawy, jak i z wykładni Sądu Najwyższego, kierownik miał prawo zezwolić pracownikom operatora telekomunikacyjnego na wejście na taras, w celu wykonania prac przy wspomnianej skrzynce telekomunikacyjnej.

Rada Gminy, podejmując uchwałę kierowała się następującymi ustaleniami:

Organ stanowiący gminy rozpatruje skargi na działania organu wykonawczego tej gminy i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych (art. 18b ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym). W celu rozpatrzenia skarg organ stanowiący gminy powołuje komisję skarg, wniosków i petycji.

Zgodnie z art. 227 Kodeksu postępowania administracyjnego, przedmiotem skargi może być w szczególności zaniechanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw.

Weryfikacja treści skargi nie doprowadziła do konstatacji w zakresie celowości uznania wywiedzionych względem Kierownika Ośrodka zarzutów jako zasadnych.

Rada przyjęła powyższe ustalenia Komisji Skarg, Wniosków i Petycji jako własne.

Z powyższych względów Rada uznała skargę za bezzasadną.

Zgodnie z art. 238 § 1 zdanie 2 K.p.a. poucza się Skarżącego o treści art. 239 § 1 K.p.a., stanowiącego, że w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, uznana została za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może, w odpowiedzi na tę skargę, podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.